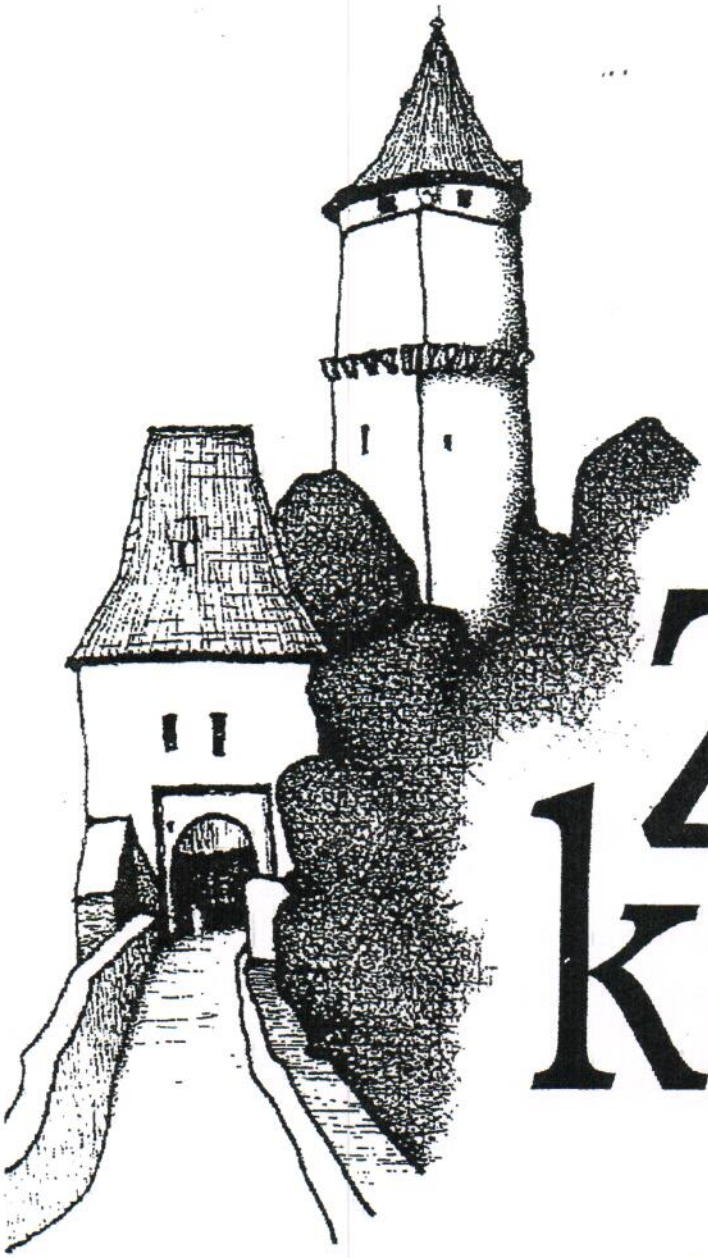

Zvíkovské zprávy

LISTOPAD 2018

EDITORIAL

A máme to za sebou – volby do obecních zastupitelstev. Ve starém Řecku probíhala volba losem. Tam, kde by byla tato volba riskantní, se volilo veřejným hlasováním.
V našich malých českých, moravských a slezských obcích, vsích, vesničkách, vískách máme většinou jasno. Dobře se známe a víme, co je kdo schopen pro obec dělat a udělat, na koho se lze spolehnout, jaký je kdo člověk. S tím jsme po čtyřech letech přistupovali k volebním urnám. Výsledky známe, ale přesto ještě do Zvíkovských zpráv nakoukněte, jak kdo obstál.
Je fajn, že se naše zastupitelstvo omladilo a napůl se snoubí mladistvý elán se zkušeností. Posoudit budeme moci v průběhu volebního období.
Dědeček jedné mé kamarádky se každé ráno ptával svých vnoučat: „Co vykonáš dnes dobrého?"
Dětem tím lezl neskutečně na nervy. Ale s odstupem času si čím dál častěji kladou dědečkovu otázku.

„Na dobro, které uděláte dnes,
zítra lidé zapomenou.
Přesto dál dělejte dobro.
Dávejte světu to nejlepší, co je ve vás,
a i když to nemusí stačit, přesto dávejte dál".
(Matka Tereza)

Chtěla bych poděkovat minulému zastupitelstvu za čtyři roky společné práce a všem, kteří se zúčastnili letošních říjnových voleb. Tak velký počet hlasů, kterými jste mne podpořili, mě potěšil i dojal. Vnímám to jako velké poděkování za šestnáct let práce ve zvíkovském zastupitelstvu a povzbuzení do dalšího „klání". Velký dík ženám, které podpořily naši kandidátku. Zejména těm z posledních míst, i když věděly, že tam mnoho šancí nemají – chce to kus odvahy nést kůži na trh.

Blíží se vánoční svátky – unikněte na okamžik předvánočnímu shonu a přijďte si s námi tradičně zazpívat koledy do kapličky – chtěl-li by někdo z dětí i dospělých, rádi vás na zkouškách uvítáme – naše řady řídnou.
Předvánoční náladu můžete umocnit rukodělným tvořením – drobné vánoční ozdoby, dárky, nebo adventní věnce si budete moci sami vyrobit a potěšit sebe, ale i své blízké, známé. . .
Letošní kalendář mění podobu - dobové obrázky ze zvíkovského hradu dýchají nostalgií starých časů, pohladí a potěší. Kdo se v posledních dvou letech hradem prošel, mohl se s některými seznámit na hradebních zdech i ve vnitřním paláci – krásný to počin – jenom to dá trochu pátrání. O to je objevování zajímavější.
Na hradě ještě zůstaneme – přečtěte si informace a zajímavosti, kterými přispěli ti nejpovolanější ze správy hradu - paní Věra s Alešem Kadlčákem.
Článeček o sezóně v místní hospodě si jistě přečtou nejenom štamgasti. Zvěst o příjemném posezení, dobrém jídle a řízném pivu, překročila hranice obce.
Nesmí chybět slovo starosty, ani milý vtipný fejeton Evy Kadlčákové, či recept pro mlsnou „hubu".
Je to jenom malý nástin – článečků od místních najdete mnohem víc. Díky za to.
Uvolněte se, zapomeňte na starosti (nejde-li o život, dá se vše překonat) a přečtěte si u dobrého šálku čaje, kávy, sklenky svařáku listopadové Zvíkovské zprávy 2018.

Ať Vás v novém roce neopustí úsměv a dobrá nálada . . . a snažte se konat dobro, i když budete přesvědčeni, že odezva bude mizivá.

Krásné Vánoce
Helena Žydková Smolková

Milí čtenáři Zvíkovských zpráv,

čtyři roky volebního období mi utekly neskutečně. Obrovská zkušenost, kterou bych přál každému. Vaše hlasy v komunálních volbách naznačily, že jsme v jádru za jedno, jak ve vsi hospodařit a jakým směrem se ubírat do budoucna. A jak jsem předpokládal, účast u voleb byla opět vysoká. Dovolím si za organizační tým poděkovat všem, kteří přišli a také těm, kteří mi dali hlas. Upřímně, takový počet jsem nečekal. Poděkoval bych rád i celému minulému zastupitelstvu za čtyřletou spolupráci, kdy jsme se také v drtivé většině usnesení shodli. Pustili jsme se do spousty věcí. Většina jich je popsána v minulých vydáních, ale o pár z nich se zmíním.

Na jaře roku 2015 jsme roztočili „kolotoč" – rekonstrukce koupaliště. Následující rok jsme zrekonstruovali prostory kiosku a začali provozovat i občerstvení. Svépomocně opravili omítky budov a vylepšovali vše, co bylo v našich silách. S dotací jsme investovali na vodárně, rekonstruovali molo pro čerpadla a připojili další nové odběratele užitkové vody, doplnili dětské hřiště o nějaké novoty. Veřejné osvětlení bylo opatřeno novými svítidly a nátěry, opravila se zadní cesta, silnice a chodník od křižovatky k poli. Letos také dostala nový kabát kaplička na mostě u hradu a byla osazena nová okna a dveře na budově koupaliště Také si zaslouží připomenout pořízení nového zvonu z příspěvků většiny místních občanů. Dost jsme se věnovali udržování pořádku ve vsi a okolí. Dalo by se říci, že jsme sáhli skoro do všeho. Podařilo se splatit úvěr na rekonstrukci koupaliště a stále splácíme dlouhodobý na čističku. Finanční situace nám dovolila i pořízení nářadí do vybavení dílny, přívěs za auto a letos pracovní elektrotříkolku.

A samozřejmě se neřeší jen investice. Problémy, poruchy a i bolístky z minulosti jsou na denním pořádku. Ve vsi, jak víte, probíhá příprava na digitalizaci našeho katastrálního území. A i v obecních pozemcích jsou nesrovnalosti, které je třeba zlegalizovat. Velká bolest se objevila letos, a sice ucpaná stará betonová kanalizace vedoucí pod budovou čističky. Vzhledem k hloubce, blízkosti budovy, absenci revizních šachet a špatné přístupnosti a hlavně neodbornému propojení během stavby ČOV, je vyčištění technicky neproveditelné. Protože zmíněné potrubí slouží jako odtok z rybníků, část dešťové kanalizace a také bezpečnostní přeliv z přítoku do čistírny, musíme vybudovat nové vedení v délce cca120 m, včetně podvrtu silnice II/121, která bývá při větších deštích zaplavována splašky z kanalizace. Oprava za cca 350 tis. Kč, se kterou jsme letos nepočítali.

Je toho opravdu mnoho, ani si už vše nevybavím. Nakonec zmíním i připravované projekty do budoucna. Stále je co vylepšovat ve vsi, na koupališti a jeho zázemí, připravuje se projekt na opravu koryta mezi rybníky, vyřizuje se stavební povolení na přístavbu budovy obecního úřadu, v běhu je výběrové řízení na vybudování nového vrtu v Jezevčinách.

A s novými nápady určitě přijde nové zastupitelstvo, které se z větší části obměnilo. Do vínku dostane stabilizovanou fungující obec a cca 3mil. Kč na účtu. Popřejme mu tedy v čím dál složitější době hodně zdaru a spokojených občanů.

Josef Bárta, starosta

Ve spolupráci s Národním památkovým ústavem se generální opravy dočkala kaplička na mostě před hradem Zvíkov

Ukázka svépomocných oprav v areálu koupaliště

Nově zvolené zastupitelstvo obce Zvíkovské Podhradí

Všechny kandidátní listiny					
Kandidátní listina		**Kandidát**			**Hlasy**
číslo	**název**	**poř. číslo**	**příjmení, jméno, tituly**	**věk**	**abs.**
1	Nezávislí	1	Bárta Josef	48	112
1	Nezávislí	2	Grill Petr	40	83
1	Nezávislí	3	Tomášek Ladislav	71	75
1	Nezávislí	4	Januška Filip	30	72
2	Ženy	1	Žydková Smolková Helena	65	88
2	Ženy	3	Šatná Barbora	35	54
2	Ženy	4	Průšová Martina	47	48
4	NOVÁ STRANA	1	Rentka Lukáš	29	74
4	NOVÁ STRANA	2	Klimenda Jan	28	61

Dobrý den všem obyvatelům Zvíkovského Podhradí.

Jmenuji se Barbora Šatná (Bicanová) a jsem nově zvolenou místostarostkou. Již řadu let vypomáhám obci na koupališti jako plavčice. Možná i za to jste mě odměnili hlasy ve volbách. Udělám maximum, abych ve své funkci byla prospěšná a přínosem pro obec a lidi v ní. Myslím si, že kolektiv na obci funguje skvěle a budu se snažit do něj zapadnout. Jako nováček se budu učit od pana starosty Bárty a věřím, že do budoucna budu užitečným členem vedení obce.

Ještě jednou děkuji všem, co mi dali hlas.

Barbora Šatná

CO BYLO

- Jaro jsme tradičně uvítali u Máje, kterou jako vždy postavili hasiči se všemi, kdo byli ochotni přiložit ruku k dílu. Čarodějnice plála, klobásky se grilovaly, vuřtíky se napichovaly na „vošťuchlíky" a zejména děti si vše náležitě užívaly. Nechyběl alegorický vůz s hudebním osazenstvem v náležitých kostýmech – tak znovu na jaře 2019.

- Majitelé Pivovarského dvora poskytli příjemné prostory k vystoupení dětí ke Dni matek. Děti byly spontánní, evidentně je vystoupení bavilo a měly radost z milé reakce publika. Snad se nám na jaře opět podaří Vás potěšit, pobavit i rozesmát. Následné posezení s harmonikou ocenila nejenom starší generace.

- Na, opět již tradiční, květnové cyklo se sjeli cyklisté místní i ze širokého okolí.

- Dětský den si děti užívaly na koupališti – pobavily se s pohádkou a dostaly malou odměnu.

- Chmelnička Pivovarského dvora Zvíkov se k podzimu opět zaplnila česáči. Pivo bylo jako křen, chmel v koších krásně voněl a chmelové věnce se podařily.

- Svatováclavská projížďka parníkem nám opět přinesla krásné počasí. Nevšední výhledy na hrad oslovily každého. Jenom škoda, že se každoročního setkání na lodi účastní stále méně místních.

- Říjnové volby do obecního zastupitelstva máme za sebou, známe nové obsazení obce. Buďme všichni vstřícní, ať se nám zde dobře žije.

- Ke stému výročí konce I.světové války jsme se i my připojili hlasem našeho Svatováclavského zvonu, který ve 13,30h 11.11.2018 rozezněla paní Marie Kotková.

CO BUDE

- 24.11. ve 14,00h se sejdeme k předvánočnímu rukodělnému tvoření. Zkusíme si adventní věnce a drobné ozdoby.

- Na Mikuláše – 5.12. budou za dětmi domů tradičně chodit zvíkovská čertiska. Čertovský průvod můžete tentokrát shlédnout ve Smetanově Lhotě v sobotu 1.12. od 15,00h.

- A čeká nás mikulášská pohádka. Herci z divadélka Kašpárek z Českých Budějovic dětem i dospělým zahrají pohádku Vánoce kocoura Mikeše. Začíná se 09.12.2018 ve 14,00h.

- Přijďte si s dětmi zazpívat koledy do kapličky – kdy? Upřesníme.

- Spontánní předštědrovečerní zastavení a poklábosení před Klimendovými se pravděpodobně stane sousedskou tradicí

- Hasiči se připravují na svůj bál.

- V dubnu si z vrbových prutů vytvoříme pomlázku trochu jinak a ještě něco málo pro radost.

(Některé termíny a místa akcí upřesníme)

ODCHÁZENÍ

30.07.2018 zemřela paní Jarmila Žáková v nedožitých 91 letech

29.10.2018 odešel ve věku 80 let pan Josef Bureš

„JUBILANTI“ V ROCE 2018

Sedmdesát pět let oslavila:	paní Jarmila Lasovská
Krásných osmdesát let oslavili:	paní Anežka Procházková pan Josef Bureš (15.08)
Osmdesáté páté jubileum slavili:	paní Růžena Trubačová pan František Kubíček paní Marie Laňková

Nejstarší občankou Zvíkovského Podhradí je paní KVĚTUŠE WICHTERLOVÁ, která v květnu oslavila **devadesáté páté** narozeniny.

Letos slavil své osmdesátéšesté narozeniny pan František Lívanec.

Dění na hradě Zvíkov

Ještě v polovině listopadu je počasí nezvykle teplé, blížící se Advent máloco připomíná, ale i ten letošní rok se krátí a kdo chce, může si zkusit rekapitulovat to, co každému konkrétně přinesl. Na hradě byl nezvykle zasvěcený stavebním činnostem a opravám. Nezvykle proto, že dlouhodoběji převládá základní údržba a pokud se historickému objektu nedostane té pozornosti, aby se k němu nasměrovaly velké dotační programy, je v situaci, kdy se musí finanční prostředky velmi racionálně a opatrně využívat na to nejpotřebnější. V případě hradu to je např. údržba střech. Po projektové přípravě a nezbytných administrativních úkonech (malá poznámka – byrokracie ve státní správě má bohužel stále dost fantazie a posiluje tendenci k růstu papírování – ano, i v čase počítačů a internetu stále vládne papír, vydávají se kvanta nařízení, směrnic, příkazů, aniž se zkoumá jejich účelnost a potřebnost, často se používají počítačové programy, které jsou uživatelsky nepřívětivé a práci spíše sabotují) se letos provedla oprava betonových stropů ve sklepích na prohlídkové trase a severní zdi bývalého fraucimoru na velkém nádvoří. V případě sklepů šlo nejenom o zajištění starší armatury směsí geolit, zčásti se musela řešit nová izolace na terasách v místě Královské síně (k tomu ještě drobný dovětek – přímo v místě převažující míru prací prováděli ukrajinští dělníci, jejich výkonnost, nasazení, ochota byla neuvěřitelná, v tomto případě by ti, kteří o zahraničních pracovnících mluví předsudečně, byli velmi zklamaní). Na severní zdi nad katovnou se již delší dobu objevovaly praskliny a statické poruchy v místech, kde už v 19. století k opravám došlo. Část stěny se postupně rozebírala a vyplavené zdivo uvnitř hradby zajišťovalo, konzervovaly se zbytky gotických a renesančních omítek, řešilo se odvodnění v okolním terénu. Nyní se dokončuje výstavba nové prodejničky propagace, ta stará přesluhovala už nejméně pět let a jsme rádi, že prodejce bude mít kulturnější pracovní prostředí.

Ve spolupráci s Obecním úřadem ve Zvíkovském Podhradí se obnovily omítky kapličky na hradním mostě, ty dopadly dobře. Rozpačití jsme z restaurovaného druhotně využitého kříže, provedené zlacení je příliš výrazné a nemá v daném místě opodstatnění. Po chystaném přepatinování snad budeme vůči provedení smířlivější (do budoucna už bude vhodnější uvažovat o dosazení repliky sošky Jana Nepomuckého, která je v pramenech doložená)…

Jména často lidem nic neřeknou, ale udělám výjimku – za tolikerou úřední, únavnou a někdy nekonečnou prací je konkrétní člověk a jsem velmi vděčný paní Janě Chmelové, zvíkovskému investičnímu technikovi, která jednoduše dělá mnohem víc, než by se čekalo.

Návštěvníků letos přišlo na prohlídkovou trasu téměř 40 tisíc, o zlomek více než minulý rok, v areálu byl pohyb samozřejmě vyšší.

V listopadu máme nefalšovanou radost z natáčení českého historického filmu Jan Žižka, ale co naděláme… Budeme trpěliví a trpělivost vedle klidu a pohody přeji všem obyvatelům Zvíkovského Podhradí, navíc chci moc a moc poděkovat těm, které dění na hradě zajímá a vyjadřují nám podporu.

Aleš Kadlčák

Hospůdka na Penzionu U Váňů očima manželky Pepy Kozelky

Třetí sezóna v hospůdce na Penzionu U Váňů je za námi a nastal čas zregenerovat tělo i duši. Za mě můžeme považovat uplynulou sezónu za úspěšnou, protože náš vztah neutrpěl žádnou závažnější trhlinu, přestože sem tam nějaké stresové situace samozřejmě byly.

Musím říct, že vést hospodu není vůbec jednoduchá věc a bohužel ani stát to příliš neusnadňuje. Oceňuju Pepu za to, jak si s některými věcmi dovedl poradit a vždy, pokud to bylo možné, vyhověl všem kolem sebe. Vážím si toho, že si v hlavní sezóně udělal čas i na mě a na děti.

Je však třeba pochválit i náš tým lidí, bez kterých by to opravdu nešlo. Tím musím zmínit na prvním místě Jarušku Jáchymů, takového zaměstnance by člověk pohledal. Dále Vlastičku Štoflovou, která je na penzionu tělem i duší a samozřejmě Blanku Kloboučníkovou, jejíž vynikající jídla jsou zárukou spokojenosti našich hostů. Svou skvělou práci také odvedli naši brigádníci, kteří dokázali vypomoci hlavně, když přijelo „pendolíno" (nárazově zvýšený počet hostů).

V hospůdce jsme se snažili vařit hlavně česká domácí jídla z regionálních potravin, která jsme občas oživili nějakou specialitkou. Své místo měly i oblíbené minutky, bez kterých si někteří hosté výlet neumí představit. V létě jsme využívali přebytků ze zahrádek od místních pěstitelů a letos si mohli naši hosté pochutnat i na množství chutných hub z okolních lesů.

Největší pochvalou pro nás byly prázdné talíře, pozitivní recenze a opakované návštěvy našich hostů. Převážnou většinu našich hostů tvořili cyklisté projíždějící tímto místem a návštěvníci hradu Zvíkov. Nesmíme zapomenout na naše štamgasty, kteří tu mají své čestné místo. Děti si u nás také přišly na své, v přilehlém salonku na ně čekal připravený dětský koutek nebo mohly využít dětské hřiště u slunečné venkovní terasy a jejich rodiče si tak v klidu mohli dát kávičku a na chvíli se odreagovat.

Atmosféra hospůdky pomohla vytvořit prostředí pro příjemná setkání a díky našemu personálu bylo zajištěno pohodlí našich hostů. Navíc, když se sešli lidé, kteří byli vzájemně stejně naladěni, bylo každé takové setkání příjemným zážitkem. V hospůdce se čas od času konaly různé společenské akce a oslavy, z nichž jedna se stala nezapomenutelným okamžikem pro celou naši rodinu, a to oslava našeho svatebního dne. Myslím, že na tuhle hospůdku už nikdy nezapomeneme.

A taková hospůdka má podle mě svůj význam a smysl. Místo, kde se lidé mohou setkávat, dát si k tomu něco dobrého do žaludku nebo jen zajít na dobré pivo. Obdivuji svého manžela, že to všechno takhle zvládl a má vůli jít dál. Nedokážu si ho představit nikde jinde než v pohostinství a nikde jinde než na Zvíkově. Uvidíme, co přinese další sezóna. Budoucnost je nejistá. Ale nakonec, co je jisté? Snad jen to, že každý začátek má také svůj konec.

Milí Zvíkováci, přeji vám všem hřejivý a pestrobarevný podzim!

Jitka Kozelková

Hurá jedeem. Prosím, nasedněte,
na výlet mašinkou vás zve čtyřletá Anežka Kozelková s bráškou Pepíčkem.

Ananasová buchta

Korpus:
3 vejce
1 hrnek moučkového cukru
1 plechovka anaansového kompotu (i šťáva)
2 hrnky polohrubé mouky
½ hrnku nasekaných vlašských ořechů
1 prášek do pečiva

Krém:
1 tučný tvaroh
½ kostky másla
1 vanilkový cukr

Postup:
Ananas nakrájíme na menší kostičky a všechny suroviny na korpus promícháme. Plech vymažeme, vysypeme moukou a dáme těsto péct.Suroviny na krém důkladně promícháme a natřeme na vychladlý korpus. Zdobíme mletými ořechy a čokoládovou polevou.

B. Šťáva
B. ŠŤÁVA

Vánoční punč

POTŘEBNÉ PŘÍSADY

750ml červeného vína, 6 lžic cukru, 1vanilkový cukr, 5 hřebíčků, 1 skořice, 50ml pomerančového sirupu, 100ml rumu, šťáva z 1/2 pomeranče

POSTUP PŘÍPRAVY

Víno, 3 lžíce cukru, vanilkový cukr, hřebíčky a skořici pomalu zahříváme na malém plameni. Na pánvi uděláme ze 3 lžic cukru karamel, necháme zezlátnout a zalijeme trochou vody, na mírném plameni necháme karamel ve vodě rozpustit. Když se víno skoro vaří, přilijeme karamel, nakonec sirup, přecezenou šťávu z pomeranče a rum. Necháme dojít k bodu varu a vypneme. Můžeme uchovávat v ledničce a vždy ohřát jen potřebné množství.

KRÁTKÁ ZPRÁVA O HOTELU ZVÍKOV

Není pochyb o tom, že naše obec je atraktivním střediskem cestovního ruchu, proto se zájmem sledujeme veškeré dění spojené s podnikáním v tomto oboru. V září letošního roku vstoupil do hry nový hráč – Mgr. Richard Garlik. Proto jsme ho požádali o krátký telefonický rozhovor.

Mohl byste přiblížit Vaše vazby na naši obec?

Ano, má to své dlouholeté rodinné kořeny. Před 17 lety jsem se oženil s vnučkou manželů Vlasty a Zdeňka Laubových, kteří několik desetiletí trávili léto ve své chatce umístěné na okraji svahu nad Otavou v bezprostřední blízkosti hotelových bungalovů a měli řadu přátelských vztahů se zvíkovskými sousedy. Chatka byla postavena již v roce 1926 dědečkem paní Laubové, je tedy nejstarším rekreačním stavením na Zvíkově. A v poslední době jsem zde začal investovat.

Jak jste se dostal ke koupi hotelu Zvíkov?

Asi je známo, že jsem majitelem pozemků bývalého dopravního hřiště a také rekreačního zařízení Výzkumného ústavu materiálu. K těmto aktivitám jsem chtěl přidat areál hotelu Zvíkov včetně bungalovů. Vstoupil jsem do jednání s vedením Jednoty Milevsko a delší dobu jsem s nimi komunikoval. Po určité časové odmlce mi byla předložena nabídka prodeje hotelu.

Jaký máte podnikatelský záměr s celým hotelovým areálem?

Zatím bude ještě celý příští rok, podle platné smlouvy uzavřené s Jednotou, hotel v pronájmu dosavadního nájemce. Od ledna 2020 převezmu plně celý areál. Ubytovací služby budu řídit přímo spolu s managerem hotelu. Stravovací služby mám v úmyslu pronajmout. Počítám s celoročním provozem, byť jsem si vědom velkého handicapu mimosezónního období od října do dubna.

Celý Váš záměr se zcela určitě neobejde bez investic.

Pochopitelně. Zcela určitě budu muset řešit řadu věcí. Hotel se dnes neobejde bez výtahu, chci řešit úspornější vytápění, rekonstruovat bungalovy. Mám také v úmyslu rozšířit ubytování o tři nové chatky. Všechny investice chci realizovat za provozu hotelu.

Kvalita hotelových služeb závisí ve velké míře na kvalitní výkonnosti personálu.

Ano, samozřejmě. Celkové přímé řízení hotelu bude v rukou managera, pochopitelně za mé součinnosti. Musíme také získat solidního nájemce stravovacích služeb. A konečně počítám s tím, že mezi zvíkovskými občany najdu zodpovědné a kvalifikované zájemce o dlouhodobou spolupráci.

Děkuji pane magistře za rozhovor a přeji, aby se Vám na Zvíkově dařilo.

Jindřich Zýdek

SVATOHUBERTSKÁ MŠE

Myslivecký spolek Zvíkov – Soutok spolu s Římskokatolickou farností Oslov pozvali v pátek 9.11.veřejnost na troubenou a zpívanou Svatohubertskou mši do kostela sv. Linharta v Oslově.
Nevšední to zážitek, krásné pohlazení na duši.

Cestu ke kostelu lemovaly svíčky a louče. Myslivci ve slavnostních uniformách, trubači z lesnických píseckých škol s nablýskanými hornami . Mladý sokolník se svým nebeským svěřencem, který občasným pískotem umocňoval atmosféru, písecký pěvecký sbor Sonitus , plný kostel věřících, zvědavců a příznivců. Milá byla i účast mnoha dětí, mezi nimi také děti z našeho dětského domova. Mši celebroval Pater ing. Vítězslav Holý Mgr.
Byla to oslava přírody a života , poděkování za dary zemi i nebi. Dary lesa slavnostně složili myslivci – mohutný daněk i lesní a polní opeřenci upoutali pozornost všech přítomných.
Celou mší zněly školené hlasy pěveckého sboru doprovázené tóny lesních rohů. Závěrečná fanfára projela až do kostí.

Kdo to byl sv. Hubert?
Pocházel z bohaté šlechtické rodiny v Akvitánii. Býval výborným lovcem a milovníkem hýřivých zábav.
V Austrálii se oženil s Floribanou, ale ta při porodu zemřela. Podle legendy se náboženskému životu zasvětil po setkání s jelenem, kterému zářil mezi parožím kříž a který k němu promluvil: „Huberte, proč stále lovíš a honíš zvěř. Je na čase, abys začal hledat mě, který se za tebe obětoval." Po tomto zážitku se Hubert stává knězem.
V 8.století, v lese v Ardenách Hubert obrací lid k Bohu a prosí ho o požehnání úrody.Byl franským biskupem a zakladatelem města Lutychu. Stal se patronem lovců a myslivců. Zemřel roku 727.

Můj tatínek byl lesák povoláním i duší. Do lesa, nejenom jako starší pán, chodíval pouze s dalekohledem. Mladická vášeň pro lov mu dlouho nevydržela – prostě se chodil do milovaného lesa dívat a kochat se. Tak nějak podobně jako pan Hrušínský ve filmu Vesničko má středisková. A že jsou ty naše lesy, pole a louky krásné – jak dlouho ještě? Proto stojí za to si přečíst Prosbu lesa, kterou míval můj táta na psacím stole.

Milý člověče!
Jsem domovem ptactva a zvěře
i všeho živého ve mne zrozeného.
Jsem dárcem tepla Tvého krbu za chladných nocí v zimě
a dárcem příjemného chládku v žáru letního slunce.
Já jsem dal trámoví Tvému obydlí a desku Tvému stolu.
Ze mne je lože, ve kterém spáváš i kleč Tvého rádla.
Já jsem dal toporo Tvé sekeře a branku do Tvého plotu.
Ze mne je dřevo tvé kolébky i Tvojí rakve.
Já jsem tím, čím pro život je chléb a pro vázu květina.
Vyslyš tedy prosbu mou: opatruj mne a chraň i pro věky budoucí.
Co láska k lesu vytvořila,
nechť dobrá vůle zachová.
Slyš mou prosbu: Ochraňuj mě.

Díky za pozvání a díky všem, kteří se na Svatohubertské mši v Oslově podíleli.

Helena Žydková Smolková

Eva Kadlčáková - Jak jsme šli plavat. Příběh vylíčený v rovině rodičovské a v rovině dětské

Začal školní rok a s ním dětská i rodičovská zájmová činnost. Nevím proč, možná z nedostatku imaginace, mám ráda v životě rozvrh. Naplánovali jsme si proto se synem na každé úterý od čtyř jeho kroužek plavání a můj proužek v sousední dráze.

Ostatně, praktikujeme to už léta. I když on se teď ke mně veřejně nepřiznává, stejně je rád, že mě tam někde má a že můžu řešit případné nestandardní situace.

K jedné takové došlo hned při první hodině plavání. A nyní vám ji vylíčím ve dvou rovinách.

Rovina A – rodičovská

Byli jsme domluveni, že v úterý odpoledne, kdy on má do půl čtvrté a spolu bychom to nestíhali, sjedu mu já nablind koupit nové plavky a sejdeme se za deset čtyři u stadionu. Jenže: rozhodnout se projet naši malou metropoli před čtvrtou odpoledne, je sebevražda. Cesta, která by jindy trvala tři minuty, se protáhla na dobrých dvacet.

K plavečáku jsem přijela za pět čtyři (takže jak vidíte, dala jsem si forotu, ne že ne!).

„Mami!" volal Jáchym spěchaje mi v ústrety, „jedeš pozdě, skupina už mi odešla!" „Tak počkej," povídám, strčím mu plavky do ruky a rozhlížím se zoufale po místu k zaparkování. Ale protože žádné není volné, nechávám vůz před garáží s nápisem Neparkovat, pro ozřejmění nouze se zapnutým motorem a blikačkami.

Uháníme do recepce. „Můžete nám pomoct? Jáchymovi utekla skupina do šaten. Je to první hodina, ještě nemá hodinky s čipem." „No s tím vám pomoct nemůžu, to si řeší oddíl," říká paní za pultíkem. A posílá nás do kanceláře, na což ale nemáme čas, protože hodina začíná za pět minut a já stojím s běžícím motorem na tom blbým místě a na těch blikačkách.

„A pomohlo by, kdybych mu dala svoje hodinky a on by ty děti v šatnách dohnal?" „To by asi šlo..." připustí žena a já vtiskávám dítěti svou permici a běžím přeparkovat.

Vytočím se před garážemi, slídím po jediném parkovacím místečku, ani ťuk. Projíždím zpátky ke křižovatce, jde mi hlavou, kam se vrtnu, tady to objedu, říkám si, píchnu to ke sportovní hale, odtud to dojdu.

Ale pak vidím tu kolonu, která oním směrem míří, dojde mi, že než těch pár stovek metrů ujedu, zaparkuju a dojdu, že uběhne aspoň dalších dvacet minut, že kluk bude dávno ve vodě a já tam budu bez čipových hodinek prd platná, že si dneska nezaplavu a že je to celý pakárna a že se na to můžu vyprdnout - a zahnu na druhou stranu a jedu domů! (Pominu, že jsem nezaparkovala ani doma, protože odjet odtud před čtvrtou byla taktická chyba. Ale co by člověk neudělal pro dítě.)

Rovina B – dětská

Jáchym s mými černými hodinkami zamířil do pánských šaten. Zul si své módní teenagerovské boty, které se ovšem špatně zouvají. Vtom přiběhla paní z recepce, že si to rozmyslela, a že on prostě nemůže na maminčiny hodinky na organizovanou hodinu plavání. Potřebuje hodinky žluté a je třeba navštívit onu kancelář.

I počal si teenager nazouvat svou módní obuv, která se ještě hůř než zouvá zase obouvá. Po pěti minutách se znovu octl v recepci. Protože nechtěl jít sám do kanceláře – úřadování přece nesnáší, na to má rodiče – čekal na mě dalších deset minut. Pak pochopil, že už se mě nedočká. Jal se nešťastně hledat kancelář.

Když ji po dalších pěti minutách našel, vystál si tam čtvrthodinovou frontu. Jakmile na něj přišla řada, ukázalo se, že nemůže dostat žluté dětské hodinky, protože nemá dvě stovky. Ty potřebuje jako zálohu. „Co teda mám dělat?!" ptal se obsluhy zoufale. Paní někam zatelefonovala a domluvila, že smí zálohu přinést příště.

I vydal se vyčerpaný chlapec, asi tak v polovině lekce plavání, znovu do šaten, zul si ty příšerné křusky, svléknul se donaha, namydlil se a osprchoval podle pokynů na stěně umývárny... aby pak zjistil, že ty plavky, co jsem mu koupila, jsou mu malý!

Tady bychom mohli naše vyprávění skončit, už tak je to krásná pointa. Ale ne dost bylo komplikacím!

Takže: výrostek stojí nahý mezi modrými dlaždičkami, rozpřahuje ruce a zplna hrdla volá: „Já se na to...!" A zatímco si jadrně ulevuje, utírá se a obléká zpátky všechno, co byl odložil, včetně těch značkových bot, které tou dobou už nenávidí.

Když se objeví v recepci, spustí na něj paní: „Ale vždyť máš plavat, vrať se..." „Nikam nejdu!" odpoví Jáchym rezolutně. Brzy z něj bude chlap. A přiloží své žluté čipové hodinky na turniket. A víte co? Nepustily ho! Hodina plavání přece ještě neskončila...

Naštěstí náš virtuální věk stále ještě umožňuje lidem otevřít mechanicky automatická vrátka a vysvobodit nebohého jedince ze zacyklení typu Kafkův Zámek.

Doma to spravila dobrá pizza k večeři a ze srdce jsme se tomu všemu zasmáli. „Vítej do dospělýho světa," řekl Jáchymovi jeho starší bratr, „takhle to už teď bude pořád..."

V dobách minulých lákal hrad Zvíkov vojenské hordy. Bez úspěchu. V novodobých dějinách jej jednou za čas dobývají filmaři – s úspěchem. Branami prošla již plejáda známých herců. Letos v listopadu režisér Petr Jákl obsadil do filmu o Janu Žižkovi také Jana Budaře, který Zvíkovákům posílá vtipnou zdravici.

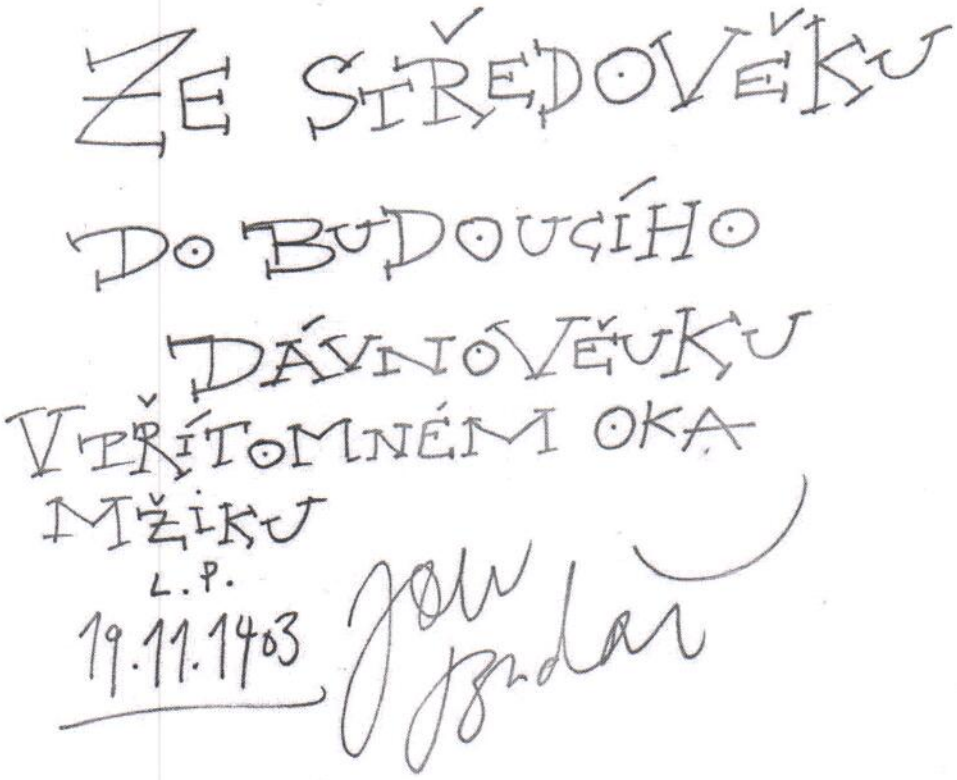

(vyhlídky) a odtud (zelená značka) ke tvrzi Vrchotické. Tvrz, pocházející z XVI. stol., je téměř úplně zachovalá a z bašty její je pěkný výhled na Sedlčansko. Značkovaná cesta vede přímo přes Šanovice do Sedlce (11 km), my však volíme cestu do půvabného letoviska **Jetřichovic** (464 m) kolem hrobky, kde odpočívá býv. majitel panství Jan Kaňka a v níž je pomník Václava Pešiny z Čechorodu. Od vesničky a od rybníků jsou krásné výhledy k lesům Ounuzského hřbetu. V obci je zámek. Přes **Uhřice** (býv. tvrz, nyní dvůr za nímž sad »obora« s majestátními duby) jsme záhy v rodišti Prokopa Chocholouška, **Sedlci** (411 m). Kamenný most spojuje Sedlec s Prčicí, v níž jsou zachovány zbytky tvrze. Zámek a památný kostel. Odpoledne vydáme se ke zříceninám **hradu Zvěřince** (546 m) a stočíme se k silnici Nechvalické podle školní budovy (červená značka). Výstup ke zřícenině (5 km) jest od Kvasejovic. Hrad sbořen za krále Jiřího z Poděbrad. Na hradišti je postavena **Máchova rozhledna** s pěknou vyhlídkou na hornatý kraj povltavský, k Sedlčanům a na Sedleckou kotlinu. V blízké vsi Malkovicích býval Karel Hynek Mácha jako student u svého strýce, jenž tu byl hajným a podnikl roku 1829 se svými spolužáky výlet po hradech, tvr-

zích a zámcích, až do Borotína, jak zaznamenal A. N. Vlasák v místopise Sedlecka. Od hradu se dáme silnicí do Nedrahovic (tvrz) a odtud podle vsi Úklidu (Husova lípa) vzhůru na památný **zámek Vysoký Chlumec** (6 km), jenž od r. 1474 náleží Lobkovicům. Ze zámku (532 m) je překrásná vyhlídka do kraje. Tu nocleh. Druhý den časně ráno podle vrchu Chlumu a po úpatí Kalvárie u Radešína (546 m) k Zvěstovickému dvoru a odtud do **Krásné Hory** (435 m, 7 km). Starobylé město hornické. Dále silnicí Petrovickou k rozcestí, pak vpravo značkovanou cestou (červená znač.) přes Vrbici na **Onen Svět**, též Hrby zvaný (622 m) s překrásnou vyhlídkou a přes Lašovice do Klučenic (10 km) a kolem Čertovy kolébky (468 m) k přívozu u Těchnic (289 m, kostelík ze XIV. století). Osadou Luhy vede cesta vzhůru do **Bukovan** (543 m). Zámek ze XVI. stol., přístavby ze XVII. stol., salla terrena v jižním křídle. Odtud přes Chraštičky, Řeteč, Nestrašovice (461 m) k lázním Dobrá Voda (železniční zastávka). Silnicí pod vrchem Strážiště (506 m, kostelík sv. Jana Křtitele, vyhlídka) do **Březnice** (18 km). Okresní město, zámek (460 m). Zpět drahou přes Písek do Vlastce nebo Jetětic.

20. **Písek a k Moři lesů.** Drahou z

Jetětic nebo z Vlastce do stanice Písek—město (368 m). Žižkovou třídou kolem továrny na tabák a pomníku padlým legionářům ve světové válce k poštovní budově. Sady Palackého (s pomníkem Františka Palackého a Schrenkovým pavilonem) a po kamenném mostě, nejstarším v Čechách, zbudovaném ve XIII. století, přejdeme na levý břeh Otavy a třídou Nár. Svobody se dostaneme kolem nové budovy obecných škol po levé straně a kolem rolnické školy a kasáren 11. pěš. pl. Františka Palackého k pražské zastávce dráhy. Za tratí spatříme lesnické učiliště a filiální kostel sv. Václava. Vrátíme se k mostu a za školní budovou vpravo projdeme výstavištěm a sportovním hřištěm na pobřeží Otavy. Navštívíme hřbitov s kostelem sv. Trojice (tu jsou pochováni skladatel Fr. Gregor, historik dr. Aug. Sedláček, básník Arietto a j.) a projdeme mlýnem »Drátovnou« na městský ostrov. Odtud je pěšina na vojenskou plovárnu a na vrch Hradiště (419 m), my však jdeme vlevo nahoru k děkanskému kostelu Narození Panny Marie, postavenému v přechodném slohu románsko-gotickém ve XII. století. Po prohlídce kostela jdeme Jungmannovou tř. na Riegrovo nám. s kostelem sv. Kříže a býv. dominikánským klášterem, nyní krajským soudem, a proj-

deme nádvořím radnice z XVIII. století, abychom si prohlédli zbytek hradu královského, v němž jest umístěno museum. Proti radnici jest budova hospodářské záložny s pasaží a podle masných krámů dostaneme se na nám. Grégrovo, kde upoutají nás budovy obecných škol. Kolem hotelu »Zlaté Kolo« a pěkné budovy Občanské záložny přijdeme do třídy Komenského a dále do třídy Husovy, z níž odbočíme na Husovo nám. s budovou měšť. škol, rozsáhlým hřištěm a okresní nemocnicí. Ulicí na Převorce se vrátíme podle domu s pamětní deskou Mistra Ot. Ševčíka a podle budovy okresního úřadu na náměstí Na Bakalářích a sadem, kde je pomník padlým vojínům v bitvách u Malegrana a Solferina, k hotelu »Dvořáček«. V Komenského tř. povšimneme si budov reálky a gymnasia. Vycházku do lesního sadu »Amerika«, kde ve vile Sekáčově po mnoho let obýval veliký náš státník Al. Rašín, spojíme s cestou do městských lesů. Na »Ameriku« jdeme Husovou tř. a s dolní cesty Svat. Čecha přijdeme serpentinami na vrchol, odkud je vyhlídka na město a Šumavu. Odtud k rozcestí u Vohybala (žlutá značka) a dále k Novému rybníku a přes »Moře lesů« k restauraci u Živcova lomu. Návrat (modrá značka) k lesní restauraci »U Honzíčka«